

Dargınım

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 19 Ağustos 2013

Dargınım hayata, cümle aleme
Sevdanın gülüne, dargın yüreğim
Alıp da götüren, bunca eleme
Kor alev içinde yangın yüreğim
Ateşin külüne, köze dargınım
Zalimin zulmüne, söze dargınım

Doğanın, çiçeğin renksiz haline
Papatya falının, çıkmayışına
Sevmeyen kalplerin, fersiz diline
Sevdanın gönlüme akmayışına

Bakıp da görmeyen göze dargınım
Kadrimi bilmeyen, öze dargınım

Tutsak ömürleri, bilmeyen yola
Gönül bahçesinde, edilen zule
Sevilip sevmeye ermeyen kula
Yüreğe sebepsiz çekilen mile
Yağmurlarla yağın yaşa dargınım
Bayram edip çağın başa dargınım

Özü şeker olan, balsız kovana
Bitmeyen riyaya, yalan dolana
Akrebin çarkını ansız savana
Yelkovana uyup, talan olana
Her vakit serseri, ana dargınım
Zamanın esiri, cana dargınım

Gizler aleminde, kavrulanlara
Bileği öpmeye, erinenlere
Ahlas yüreğimden, dem vuranlara
Sırrını dökmeye, direnenlere
Vermeden alınan, haza dargınım
Bahardan çalınan, yaza dargınım

Ađacı topraktan, süzen nehire
Tınmayıp altında gamsız yatana
Yalnızlık seyrinde, gezen Őiire
Kalemi kağıda, yarsız çatana
Őaire, ozana, saza dargınım
Yazıp da bozana, naza dargınım